

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D., ve věci

žalobce: **S. B.**, narozen X
bytem X

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem

**v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 9. 2025, č. j. KUUK/132703/2025,
o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě,**

takto:

- I. Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě **se zamítá.**
- II. Žalobci **se ukládá povinnost zaplatit** Krajskému soudu v Ústí nad Labem soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, a to ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím své právní zástupkyně domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 9. 2025, č. j. KUUK/132703/2025, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Roudnice nad Labem, odboru dopravy, ze dne 30. 6. 2025, č. j. MURCE/29900/2025, kterým byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) a v návaznosti na § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu mu byla uložena pokuta ve výši 2 000 Kč a současně mu podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) byla uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 2 500 Kč. Uvedeného přestupku se žalobce z nedbalosti dopustil tím, že dne 31. 3. 2025 v 11:24 hodin v Roudnici nad Labem na Náměstí Jana z Dražic u domu č. p. 169 jako řidič vozidla značky Škoda, registrační značky X neoprávněně zastavil a stál v působnosti vodorovné dopravní značky V 12a (zákaz státní – žlutá klikatá čára) a před vjezdem na pozemní komunikaci z místa ležícího mimo pozemní komunikaci (před výjezdem z domu č. p. 169).
2. Žalobce současně navrhl, aby soud žalobě přiznal odkladný účinek ve smyslu § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Svůj návrh odůvodnil tím, že okamžité vykonání napadeného rozhodnutí by pro žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

znamenalo nepřiměřenou újmu, přičemž přiznání odkladného účinku by se zjevně nedotklo práv třetích osob ani významného veřejného zájmu.

3. Žalovaný ve svém vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě uvedl, že s návrhem žalobce nesouhlasí, neboť jím uváděné skutečnosti nenaplní podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Žalobce si měl být podle žalovaného vědom všech důsledků svého protiprávního jednání a dopadu hrozících sankcí či opatření na své osobní a finanční poměry.
4. Podle ustanovení § 73 odst. 1 a 2 s. ř. s. platí, že podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. je přitom třeba vykládat tak, že jde o institut zcela mimořádný, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí před tím, než je podrobeno soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě.
5. K přiznání odkladného účinku žalobě je přitom nutno kumulativně splnit tři podmínky, jejichž naplnění je prokazováno žalobcem, a to jak předloženými tvrzeními, tak k návrhu doloženými důkazy. První podmínkou je existence újmy, která by byla žalobci způsobena výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí. Existence újmy, byť není výslovně v ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. vyjádřena, je bezpochyby nutným předpokladem pro posouzení následujících dvou podmínek, neboť při posuzování podmínky druhé a třetí je újma, která žalobci hrozí, poměřována s dalšími hodnotami, jimiž je újma jiných osob a veřejný zájem. Existence újmy je v některých typech řízení zjevná již ze samotného žalobou napadeného rozhodnutí, a žalobce tak nemusí způsobení újmy zvláště dokládat. Zejména se jedná o případy, kdy je žalobci uložena povinnost uhradit peněžní sankci (pokutu), neboť již z napadeného rozhodnutí v těchto případech vyplývá, že žalobcův majetek se zmenší, a tím bude žalobci způsobena újma. Na druhou stranu v případech, kde není hrozící újma zjevná již z napadeného rozhodnutí, musí žalobce konsekventně tvrdit, že mu hrozí způsobení újmy, a musí své tvrzení i řádně doložit. Druhá podmínka, která musí být splněna, aby mohl být odkladný účinek žalobě přiznán, spočívá v existenci nepoměrně větší újmy žalobce, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a to ať už byly, či nebyly účastníky předchozího správního řízení. Při posuzování druhé podmínky provádí soud poměrování vedle sebe stojící újmy konkrétních subjektů. I tato podmínka může být s ohledem na charakter věci splněna již tím, že další osoby nebyly správním řízením dotčeny, neboť účastníkem byl pouze žalobce. O takový případ se jedná zejména u správního řízení trestního, kde je rozhodováno o vině a sankci žalobce. Splnění této podmínky bez dalšího nutného tvrzení žalobce a předložení relevantních důkazů musí být zjevné již z napadeného rozhodnutí. Konečně třetí podmínkou, která musí být splněna, je převážení hrozící újmy žalobce nad veřejným zájmem, kterým je vždy, avšak nejen, zájem na výkonu pravomocných správních rozhodnutí. U třetí podmínky soud zvažuje, zda zde hrozí natolik závažná újma žalobci, že veřejný zájem či veřejné zájmy musí dočasně ustoupit zájmům žalobce do meritorního rozhodnutí věci soudem.

6. Soud veden shora uvedeným testem po vyhodnocení veškerých skutečností souvisejících s tímto případem dospěl k závěru, že návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě nelze vyhovět.
7. Soud při zkoumání, zda jsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě, vycházel z rozhodnutí napadeného žalobou, v jehož důsledku byla žalobci uložena pokuta spolu s povinností uhradit náklady řízení, čímž mu byla způsobena újma. Existence újmy ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. na straně žalobce vyplývá již ze samotného napadeného rozhodnutí, neboť v jeho důsledku se zmenší majetek žalobce, proto soud považuje první podmínku pro přiznání odkladného účinku žalobě za splněnou.
8. Pokud se týká splnění druhé podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., soud dospěl k závěru, že v návaznosti na charakter žalobou napadeného rozhodnutí nemůže dojít k újmě dalších osob, neboť žalobou napadené rozhodnutí se „toliko“ týká žalobce. Vzhledem k této skutečnosti má soud za to, že je splněna i druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě.
9. Zbývá tak posoudit splnění třetí podmínky, tj. zda přiznání odkladného účinku žalobě není v rozporu s důležitým veřejným zájmem dle § 73 odst. 2 s. ř. s.
10. Má-li mít návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě úspěch, musí být z jeho strany tvrzeny a současně také doloženy rozhodné skutečnosti. Vzhledem ke skutečnosti, že v případě existence pravomocného správního rozhodnutí existuje veřejný zájem na řádném výkonu pravomocného správního rozhodnutí, musí vždy soud poměřovat, zda zájem žalobce v daném jednotlivém případě převáží nad výše uvedeným veřejným zájmem na řádném výkonu pravomocného správního rozhodnutí. Odkladný účinek má charakter výjimky z pravidla, že žaloba odkladný účinek nemá, měl by proto být přiznáván pouze v případech, které takový postup svou specifickou povahou odůvodňují. Je-li přiznání odkladného účinku výjimkou, znamená to (mimo jiné), že újma, která hrozí žalobci, nesmí být vzhledem k jeho poměrům bagatelní, nýbrž naopak významná, taková, která opravňuje, aby v jeho konkrétním případě pravidlo, že žaloba odkladný účinek nemá mít, nebylo výjimečně uplatněno (bod [65] usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019-38, č. 4039/2020 Sb. NSS, a bod [25] usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS).
11. Žalobce musí závažnost hrozící újmy specifikovat, a toto své tvrzení rovněž řádně doložit. Soud se tedy zabýval především tím, zda žalobce tvrdil a doložil existenci hrozící újmy takové intenzity, která by vedla k prolomení právních účinků pravomocného rozhodnutí, zásadní dopad napadeného rozhodnutí do žalobcových majetkových poměrů však nedovodil. V posuzovaném případě žalobce neuvedl nic ke svým osobním, majetkovým a výdělkovým poměrům, krom toho, že je výlučným vlastníkem nemovitostí zapsaných na listu vlastnictví číslo X v katastrálním území X. Žalobce tedy netvrdil ani nedoložil nic, co by prokazovalo, že újma spočívající v uložení sankci (pokuta 2 000 Kč) a povinnosti uhradit náklady řízení ve výši 2 500 Kč není vzhledem k jeho poměrům bagatelní, ale že je naopak významná, tj. opravňující, aby v jeho konkrétním případě nebylo výjimečně uplatněno pravidlo, že žaloba odkladný účinek nemá.
12. Povinností žalobce je přitom v návrhu relevantní skutečnosti pro přiznání odkladného účinku tvrdit a rovněž tyto skutečnosti doložit. To však žalobce v daném případě neučinil. Nebylo proto možno hodnověrně ověřit (prokázat) splnění třetí podmínky pro přiznání Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

odkladného účinku žalobě, tedy zhodnotit, zda zde hrozí natolik závažná újma žalobci, že veřejný zájem na řádném výkonu pravomocného správního rozhodnutí musí dočasně ustoupit zájmům žalobce ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s.

13. Veden těmito úvahami soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení, a návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě zamítl.
14. Výrokem II. tohoto usnesení soud žalobci zároveň uložil povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. V daném případě vzniká poplatková povinnost dle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) *per analogiam*, až dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli (žalobci) uložena povinnost soudní poplatek zaplatit; tedy ukládá se až tehdy, pokud je o návrhu rozhodnuto (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví je dle položky 20 Sazebníku soudních poplatků zpoplatněn částkou 1 000 Kč. Splatnost předmětného poplatku poté byla stanovena podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.
15. Soudní poplatek je žalobce povinen uhradit bezhotovostně převodem na účet Krajského soudu v Ústí nad Labem číslo: 3703-3024411/0710, vedený u České národní banky. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je: 7549000925.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

Ústí nad Labem 5. října 2025

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
samosoudce